

prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul central (judecătorul: L. Roic-Botezatu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” și a fost menținută hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul central,
constată:

La 29 iunie 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat (în continuare SFS) cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în urma controlului fiscal prin metoda verificării totale conform planului de control Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” de către IFS pe raionul Hîncești la 17 martie 2017 a fost întocmit actul de control nr.5-679481 prelungit pe blancheta 3-559511 unde au fost specificate încălcările comise de societatea reclamantă.

A susținut că, a depus dezacord asupra actului de control, către IFS pe raionul Hîncești.

Însă, prin decizia IFS pe raionul Hîncești nr. 154/3 din 30 martie 2017 asupra dezacordului pe marginea actului de control din 21 martie 2017 și cazului de încălcare a legislației comisă, societății a fost aplicată sancțiunea fiscală în sumă de 51 434,7 de lei.

Reclamanta a considerat decizia emisă de către organul fiscal ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Or, la exercitarea controlului de către inspectorul a fost evitată verificarea actelor prezentate de societate în timpul controlului și a informației expuse în dezacordul din 21 martie 2017 și suplimentul la dezacordul din 29 martie 2017, încălcând solicitările entității.

A afirmat că potrivit actului de control nr.5-679481 prelungit pe blancheta 3-559511 și deciziei nr.154/3 din 30 martie 2017 se impune suma de 514 347,00 de lei atât în partea constatatoare cât și decizională.

La fel, a opinat că în cadrul controlului nu a fost efectuată o verificare totală în conformitate cu art. 219 Cod fiscal sau verificat prin contrapunere art.233 Cod fiscal, deci la caz a fost folosită metoda indirectă art.225 Cod fiscal fără a indica în act metoda. Or, în cazurile prevăzute de art.189 alin.2 Cod fiscal, se calculează impozite și taxe prin metode și surse indirecte după restabilirea evidenței contabile sau după prezentarea documentelor respective unde ulterior se efectuează recalcularea.

A menționat că metoda dată a fost întrebuințată neîntemeiat, deoarece având la dispoziție documente prin care se atestă că suma impusă de 514 347,00 de lei constituie costul materialelor și cheltuielilor administrative. Pentru a infirma cele relatate, societatea a făcut referire la Devizele locale și Procesele verbale de îndeplinire a lucrărilor, documente adiționale care servesc și justifică operațiunea de vânzare-cumpărare a bunurilor și serviciilor.

Totodată, reclamanta a subliniat că în evidența contabilă societatea a respectat cerințele Legii contabilității cât și regulile stabilite în SNC11, SNC15 și 16, SNC pct.20 lit.a), b), c) și d), SNC27, 28 și 29, SNC62 pct.18, 20.

Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” a concretizat că în perioada controlului au fost prezentate toate facturile cu regim special aprobate prin Hotărârea de Guvern nr.294 din 17 martie 1998 însă, de către serviciul fiscal nu au fost verificate decontările de avans pentru perioada 2014-2016.

A remarcat că, nefiind de acord cu actele administrative emise în privința sa la 28 aprilie 2017 a fost depusă în adresa pârâtului contestația, însă aceasta a fost lăsată fără examinare, din motiv a fost depusă de o persoană neîmputernicită.

După înlăturarea neajunsurilor a fost depus demers privind reluarea examinării contestației din 28 aprilie 2017, însă, a fost informat că contestația este depusă cu omiterea termenului legal.

Reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” a solicitat, anularea actului de control nr.5-679481 prelungit pe blancheta 3-559511 din 17 martie 2017 și deciziei IFS pe raionul Hîncești nr. 154/3 din 30 martie 2017.

Prin hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul central a fost respinsă integral ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”.

Invocând ilegalitatea acestei hotărâri, la 26 iunie 2018 Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” a depus apel solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” și a fost menținută hotărârea din 21 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul central.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că administratorul Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”, Vasile Moraru prin demersul din 6 iunie 2017 a înaintat contestația repetată împotriva deciziei IFS pe raionul Hîncești nr. 154/3 din 30 martie 2017, însă nu a prezentat careva motive de repunere în termen a acesteia. Astfel, în circumstanțele date refuzul Serviciului Fiscal de Stat de a examina contestația repetată din 6 iunie 2017, este întemeiat.

Prin urmare, instanțele de judecată au conchis că actul de control nr.5-679481 prelungit pe blancheta 3-559511 din 17 martie 2017 și decizia IFS pe raionul Hîncești nr. 154/3 din 30 martie 2017 sunt emise în corespundere cu prevederile Codului fiscal.

La 19 august 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” a depus recurs prin care a solicitat, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cazei în instanța de apel în alt complet de judecată.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare de judecată și cererea de apel.

Recurenta suplimentar a invocat că instanțele de judecată nu urmau să se expună referitor la faptul că contestația a fost depusă de către o persoană neîmputernicită s-au depusă tardiv, or tardivitatea nu a fost invocată de reclamant.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că, copia deciziei integrale a instanței de apel din 26 martie 2019, a fost expediată participanților la proces la 13 mai 2019 (f.d. 129 vol.II), însă a fost comunicată la cererea recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău la 23 iulie 2017, ce se atestă prin confirmarea anexată la materialele dosarului (f.d. 130 vol.II) ori, alte date ce ar demonstra contrariul la dosar lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 19 august 2019, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Arhitop-Construct” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu